

3 JANUARI — RUST OP EEN BELOFTE

“dit land, waarop gij ligt te slapen, zal Ik aan u geven, en aan uw zaad.”—Genesis 28:13

Geen belofte is een privézaak: zij behoort niet aan één heilige, maar aan alle gelovigen. Als jij, mijn broeder, in geloof op een belofte kunt gaan liggen en daarop uitrust, dan is zij van jou. Waar Jakob aankwam, bleef en rustte, daar nam hij bezit. Hij strekte zijn vermoeide lichaam uit op de grond, met de stenen van die plaats als hoofdkussen. Hij had geen idee dat hij zo eigenaar van het land werd, en toch was het zo.

Hij zag in zijn droom die wonderlijke ladder, die voor alle ware gelovigen de aarde met de hemel verbindt. Waar de voet van de ladder stond, moest hij zeker recht hebben op de grond, want anders had hij de goddelijke trap niet kunnen bereiken. Alle beloften van God zijn “ja” en “amen” in Christus Jezus, en omdat Hij van ons is, is elke belofte van ons als wij er maar op gaan liggen in rustig geloof.

Kom, vermoeide ziel, gebruik de woorden van je Heere als je hoofdkussen. Ga in vrede liggen.

Droom alleen van Hem. Jezus is jouw ladder van licht. Zie de engelen op Hem op- en neergaan tussen jouw ziel en je God. Wees er zeker van dat de belofte je eigen, door God geschonken deel is, en dat het geen diefstal is als je haar voor jezelf neemt, alsof zij speciaal tot jou gesproken is.

